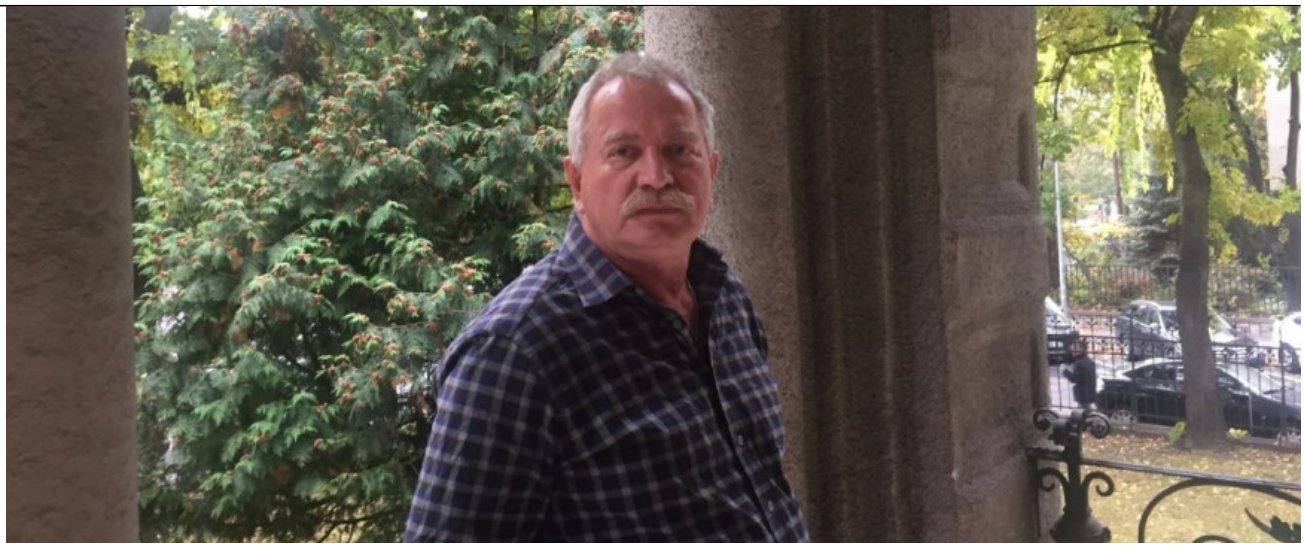

Bencsik András: Bicska a zsebben

2022 december 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Mi marad? Jobb nem belegondolni.

A német és a holland parlament a közelmúltban olyan indítványt fogadott el, amely úgymond „a Magyarországgal szemben indított kondicionalitási eljáráshoz kapcsolódóan kétségbe vonta a megállapodás komolyságát”. Ez

magyarra fordítva azt jelenti, hogy a német és a holland parlamenti többséget élvez?k bele kívánnak pofázni abba, hogy az Európai Unió milyen politikai zsarolást alkalmaz velünk szemben a nekünk járó, de ki nem fizetett pénzeket illet?en, mégpedig úgy, hogy bár megegyeztünk az EU illetékes elvtársaival, ?k erre azt mondják, az egyezség smafu, mert sunyít az EU és sunyítunk mi is.

Ezért ?k határozatot hoztak. Nehogy már pénzt kapjanak a magyarok. A bicska csendben nyílik a zsebben.

Erre válaszul magyar kormánypárti képvisel?k azt kezdeményezték, hogy a Magyar Országgy?lés is rögzítse, „Magyarország elkötelezett az Európai Unió alapjául szolgáló értékek, valamint az unió pénzügyi érdekeinek védelme mellett, ezért az elmúlt hónapokban az Európai Bizottsággal való megegyezés eredményeképpen tizenhét vállalást tett és teljesített”. Magyarul: megegyeztünk, aláírtunk, jár a pénz. És mivel belepofázási joguk a német és holland parlamenti képvisel?knek nincs, ne is pofázzanak bele a mi dolgainkba. Nem ilyen csúnyán fogalmaztak, de ez a lényeg.

Ez új az Európai Unió történetében. Innen már csak egy lépés, hogy a német és a holland parlamenti többség hadat üzenjen az Európai Uniónak és Magyarországnak abban az esetben, ha mégis betartjuk az aláírt szerz?déseket. Miért? Azért, mert ?k nem így akarják. Alakul az Európai Unió jöv?je: se szép nem lesz, se demokratikus, és a leghamarabb az együttérzés hal majd ki bel?le. Mi marad? Jobb nem belegondolni.

Apropó hadüzenet. Egyre er?sebb az a benyomásunk, hogy a NATO – amely, mint id?közben elhunyt ikertestvére, a Varsói Szerz?dés, lényegében véve dönt?en a térséget megszálló hatalom, esetünkben az Amerikai Egyesült Államok haderejét jelenti – az ukrajnai kalanddal elszámította magát. Olyan súlyos hibát követett el, aminek a következményeit talán még ma sem látja, de amiért roppant súlyos árat kell majd fizetnie, beleértve sajnos a NATO-ba foglalt Európai Uniót is. A hiba az, hogy a Nyugat – használjuk ezt a kifejezést az egyszer?ség kedvéért – felvonultatta teljes fegyvertárát az ukrajnai gyakorlóterepre az oroszokkal szemben, és ezzel lehet?vé tette, hogy Oroszország ne csupán megismerje, hanem be is mérje a világ legfejlettebb haditechnikájának, harcászati, hadászati és más komplex befolyásoló eszközeinek (amelyeket röviden „smart powernek” neveznek) az eredményességét a saját haderejéhez mérten.

Friedrich Nietzsche óta tudjuk, hogy ami nem öl meg, az meger?sít, vagy ahogy az ökölvívószakmában mondják, ha nem ütöd ki végleg az ellenfeledet, hanem csak játszadozol vele, azt kockáztatod, hogy ? üt ki téged. Az Ukrajnában zajló orosz–amerikai proxyháború egyre tisztábban kirajzolódó sajátossága, hogy az egyesült Nyugat haderejének hatékonysága kiváltotta az orosz hader?, de még inkább az orosz katonai stratégia hatékonyságának növelését, aminek következtében patthelyzet jött létre.

Még senki sem merte kimondani, de a helyzet az, hogy hamarosan kiderül, ezen a nem kis mértékben otthoni terepen az orosz katonai képességek minimum egyenérték?ek a nyugati katonai képességekkel. Ami figyelembe véve a nagy keleti háttérhatalmakat is, a Nyugatra nézve végzetes fenyegetést jelent.

Bencsik András - www.demokrata.hu

Ajánló